ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ସି ଆର୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 161/1996</u>

(ଦଣ୍ଡପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 374 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ)

ସାବରୀ ଦିବ୍ୟା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ	......	ଆବେଦନକାରୀମାନେ
	-ବନାମ-	
ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ	......	ପ୍ରତିବାଦୀ

ଏହି ମାମଲାରେ ହାଜର ହୋଇଥିବା ଅଧିବକ୍ତା (ମାନେ):-

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ	:	ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ପ୍ରଧାନ, ଅଧିବକ୍ତା ।
ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ	:	ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ. ମିଶ୍ର, ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ।

ପୀଠାସୀନ:

ଶଶିକାନ୍ତ ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

<u>ରାୟ</u>

30 ଅଗଷ୍ଟ, 2023

<u>ଶଶିକାନ୍ତ ମିଶ୍ର, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି</u>

ଏହି ଆବେଦନ ପ୍ରଥମେ ସାବରୀ ଦିବ୍ୟା ଏବଂ ବ୍ରଜ କିଶୋର ପଣ୍ଡା (ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଏବଂ 2) ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯଥାକ୍ରମେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନଟି ବିଚାରଧୀନ ଥିବା ସମୟରେ ସାବରୀ ଦିବ୍ୟାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହେବା ପରେ, ଆବେଦନଟି ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2, ବ୍ରଜ କିଶୋର

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ପଣ୍ଡାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ରହିଛି । ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ଖୋର୍ଦ୍ଧାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1995/94 ର ଏସ୍. ଟି. ସଂଖ୍ୟା 56/32/377 ରେ ପାରିତ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଓ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଆଇପିସିର ଧାରା 304-ବି ଏବଂ ଡି. ପି. ଅଧିନିୟମ ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ଯଥାକ୍ରମେ 7 ବର୍ଷ ଏବଂ ଏକ ବର୍ଷ ପାଇଁ ଆର୍. ଆଇ. ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବା ସହିତ ଉଭୟ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏକାସାଙ୍ଗରେ ଚାଲିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

3. ସଂକ୍ଷେପରେ କଥିତ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଏହିକି ଯେ, ମୃତକ ଜୟନ୍ତୀ ପଣ୍ଡା 1990 ମସିହାରେ ବ୍ରଜ କିଶୋର ପଣ୍ଡାଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବିବାହ ସମୟରେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ଯୌତୁକ ସ୍ୱରୂପ 20,000/- ଟଙ୍କା ଦାବି କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରୁ 6,000/- ଟଙ୍କା ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବଳକା ପରିଶୋଧ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସହିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଆର୍ଥିକ ଅଭାବଗ୍ରସ୍ତତା ହେତୁ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ବ୍ରଜ କିଶୋର ପଣ୍ଡା ଏବଂ ତାଙ୍କ ମା ଏବଂ ଭଉଣୀ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ମାନସିକ ନିର୍ଯାତନା ଦେଉଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ ଘରେ ଆଶ୍ରୟ ନେବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରିଥିଲା । ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟମାନେ ବଳକା ରାଶି ପରିଶୋଧ କରିବାର ଆଶ୍ୱାସନା ସହିତ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରାଳୟକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲେ । 22.01.1993 ରେ, ମୃତକଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶାରୀରିକ ନିର୍ଯାତନା ଦେଉଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କଠାରୁ ବଳକା ରାଶି ନ ଆଣିଲେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବା ଧମକ ଦେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ଏକ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଶୃତି ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଗାଳି କରାଯାଇଥିଲା । 23.01.1993 ରେ, ରାତ୍ରି ପ୍ରାୟ 8ଟା ରେ , ମୃତକଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ସୂଚନା ପାଇଲେ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଙ୍କି ସରକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରେ ପଡ଼ି ରହିଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଥାନାରେ 24.01.1993 ରେ ଏକ ଏଫ୍ଆଇଆର୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହା ପରେ ଆଇପିସି ର ଧାରା 304

ବି/34 ଏବଂ ଡି. ପି. ଅଧିନିୟମ ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ପି.ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 16/1993 ରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଥିଲା ଓ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।

4. ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଆଳ ଥିଲା ଯେ, ମୃତକଙ୍କ ସୁନା ଅଳଙ୍କାର ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ତାଙ୍କ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦିଆଯାଇ ନଥିବାରୁ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଥିଲା ।

5. ନିଜର ମାମଲାକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ 7 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ୨ଟି ଦସ୍ତାବିଜ ଅନୁଲଗ୍ନ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ଭୌତିକ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷ ନିଜ ତରଫରୁ ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ।

6. ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଅବଧାରଣା ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ:

(i) ଜୟନ୍ତୀର ସ୍ୱାଭାବିକ ପରିସ୍ଥିତି ବାହାର ମୃତ୍ୟୁ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 ସହିତ ବିବାହର 7 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଆଇପିସିର ଧାରା 304-B ଅନୁଯାୟୀ ଜଡ଼ିତ ବୈଧାନିକ ଅବଧି ବାହାରେ ଘଟିଥିଲା କି?

(ii) ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସଂଖ୍ୟା 2 ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବିବାହ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯୌତୁକ ଦାବି କରିଥିଲେ କି?

(iii) ବଳକା ଯୌତୁକ ଅର୍ଥ ଆଣିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଏବଂ ହଇରାଣ କରିଥିଲେ କି ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱଳ୍ପ ଅବଧି ପୂର୍ବରୁ ଘଟିଥିଲା କି?

(iv) ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ୟାକୁ କୌଣସି କାରଣରୁ ଉସୁକାଇଥିଲେ କି?

7. ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଥମେ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣର ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ 1989 ଜୁନ୍ ମାସରେ ବ୍ରଜ କିଶୋର ପଣ୍ଡାଙ୍କ ସହ ମୃତକଙ୍କ ବିବାହ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ 1993 ମସିହାରେ ଘଟିଥିବା ମୃତକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ 7 ବର୍ଷର ବୈଧାନିକ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱଳ୍ପ ଅବଧି ପୂର୍ବରୁ, ଯାହାକି ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଥିଲା, ଅଭିଯୁକ୍ତ ମାନଙ୍କର ମୃତକଙ୍କୁ ଯୌତୁକ ଦାବି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ନିର୍ଯାତିତ କରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଛି । ଏହିପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

8. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏ. ପ୍ରଧାନ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏବଂ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ.ମିଶ୍ର ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣାଗଲା ।

9. ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଆପତ୍ତିକରି ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ 5 ଙ୍କ ତଥ୍ୟରେ ସାରବାନ୍ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଛି ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଏକ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ବିବାହର 7 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନଥିଲା । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ପୁନଃ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ବିବାହର ପୂଜକଙ୍କ ଭଳି ସାରବାନ୍ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇନଥିବା ବେଳେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ବିବାହର ନାପିତ ଅଭିଯୋଜନକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରକୃତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଆଇପିସିର ଧାରା 304-B ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଆଇନ ବିରୁଦ୍ଧ ।

10. ଅପରପକ୍ଷେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. କେ. ମିଶ୍ର ବିଜ୍ଞ ରାଜ୍ୟ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶ ଉତ୍ତମ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନଥିଭୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାରିତ, ଯାହା ଅକାଟ୍ୟ, ସୁସଂଗତ ଏବଂ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

11. ପ୍ରତିସ୍ପର୍ଦ୍ଧୀୟ ଯୁକ୍ତିସବୁକୁ ଗୁଣ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରନ୍ତି ଏହା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯେ, ଏହା ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରେ କି ନାହିଁ ।

12. ଏଥିରେ କୌଣସି ବିବାଦ ନାହିଁ ଯେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ୱାଭାବିକ ନଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତପକ୍ଷଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ, ସେ ହଳଦିଆ କନିଅର ମଞ୍ଜି ଖାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ବିଷାକ୍ତ ପ୍ରକୃତିର, ଅନୁଲଗ୍ନକ -6 ଭାବରେ ଚିହ୍ନିତ ଏବଂ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ହଳଦିଆ କନିଅର ମଞ୍ଜି ବିଷକ୍ରିୟା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି । ମୃତ ଶରୀରର କୌଣସି ଅଂଶରେ ଆଘାତର କୌଣସି ଚିହ୍ନ ନାହିଁ । ଅଭିଯୁକ୍ତପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ଜଣେ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ

ଅନୁଯାୟୀ, ଯିଏକି, ଭଗବତ ପଣ୍ଡା (ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1), ମୃତକଙ୍କ ଶାଶୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେ ବାନ୍ତି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାକୁ ନେଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ତାଙ୍କ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହଳଦିଆ କନିଅର ମଞ୍ଜି ଖାଇଥିବାର ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏପରି କରିଥିଲେ କାରଣ ସେ ତାଙ୍କ ପେଟ ଯନ୍ତ୍ରଣା ସହ୍ୟ କରିପାରୁନଥିଲେ । ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏପରିକି ସମ୍ଭାବନାର ଅଗ୍ରାଧିକାର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରୟୋଗ କରିବାରେ ମଧ ଗ୍ରହଣୀୟ ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ, ଏହି କାରଣ ପାଇଁ ଯେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷର ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଜେରା କରିବା ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତପକ୍ଷ କେବେବି ଏହି ଆଳ ପାଇଁ ମୂଳଦୁଆ ପକାଇନଥିଲେ, କିମ୍ବା ମୃତକ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପେଟ ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟଧିକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଇଥିଲା । ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ମୂଳଦୁଆ ନପକାଇ ଅନ୍ୟଥା ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇନଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ଆଳକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଯଦି ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ର ପ୍ରମାଣକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରାଯାଏ, ତେବେ ଯାହା ଜଣାପଡ଼େ ତାହା ହେଉଛି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରାୟ 5 ବର୍ଷ ବୟସର ପୁଅ ଥିଲା, ସେ ହଳଦିଆ କନିଅର ମଞ୍ଜି ଖାଇ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଏକ ସନ୍ତାନ ସହିତ ଏକ ସୁଖୀ ବୈବାହିକ ଜୀବନ ଧାରଣ କରୁଥିବା କୌଣସି ମହିଳା ଯେତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଦ୍ୱାରା ବାଧ ନହୋଇ ଥିବେ ଏପରି ଚରମ ପଦକ୍ଷେପ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୌତୁକ ଦାବି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଶାଶୁଘର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିରନ୍ତର ଗାଳି ଏବଂ/କିମ୍ବା ମାଡ଼ର ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା କି ନାହିଁ ତାହା ନଥିଭୁକ୍ତ ଥିବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରମାଣର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଦ୍ୱାରା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ଅଛି ।

13. ଯାହା ଜଣାପଡୁଛି, ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଏତଲାକାରୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5 ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1) ଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭର କରିଛି । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ବିବାହ ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମାନଙ୍କ ନଗଦ 20,000/- ଟଙ୍କାର ଯୌତୁକ ଦାବି ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 6000/- ଟଙ୍କା ଦେବାସହ ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ବଳକା ପୈଠ କରିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିଛନ୍ତି । ଆହୁରି ମଧ ସେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5, 22.01.1993 ରେ ମୃତ ମହିଳାଙ୍କ

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ଉପରେ ତାଙ୍କ ଶାଶୁଘର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଯାତନା ଦେଖିଥିବା ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କୁ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଜେରା କରାଯାଇଥିଲା । ଆଇ.ଓ. (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6) ଙ୍କ ସହ ଏହାର ମୁକାବିଲା କରି ତାଙ୍କର କେତେକ ବିବୃତି ପରସ୍ପର ବିରୋଧୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତା ପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ସାରବାନ୍ ବିବରଣୀକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇନାହିଁ ଏବଂ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ସାରବାନ୍ ନୁହେଁ ।

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5ଙ୍କର ବୟାନକୁ ଆସିଲେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ଯେ ସେ ଏଫ୍ଆଇଆର୍ ରେ ଯାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ବୟାନରେ କହିଥିଲେ । ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶାଶୁଘର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ଉପରେ ମାଡ଼ ହେଉଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ବ୍ୟାପକ ଜେରା ସତ୍ତ୍ୱେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କର କଥନ ଦୃଢ ରହିଥିଲା । ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି, ତାଙ୍କ ଗସ୍ତର ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ ଦିନ ପରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ମାଡ଼ ଆଦି ତଥ୍ୟକୁ "ମୃତ୍ୟୁର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ" ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ପରିସର ମଧ୍ୟକୁ ଆଣେ । ଯୌତୁକ ଦାବି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ରଜ କିଶୋର ପଣ୍ଡାଙ୍କ ସମେତ ତାଙ୍କ ଶାଶୁଘର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକ ନିର୍ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଭଲଭାବରେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି । ଅଭିଯୁକ୍ତପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଏତେ ସାରବାନ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ 5 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ, ବୟାନକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭାବ୍ୟ, ଦୃଢ଼, ସ୍ପଷ୍ଟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ କରନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ ।

14. ଯାହା କି ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ମୃତକଙ୍କର ଏକ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ଏବଂ 5ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଶାଶୁଘର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୌତୁକ ପାଇଁ ନିର୍ଯାତନାର ଶିକାର ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହା ଅନୁମାନ କରିବାକୁ ଅଧିକ କିଛି ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଯେ ସେ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବାର ଚରମ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ କାରଣ ଯୌତୁକ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଲଗାତାର ନିର୍ଯାତନା କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ପିତାମାତାଙ୍କ ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିବାରେ ଅସମର୍ଥତା ହେତୁ ଜଟିଳ ହୋଇଥିଲା ।

15. ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦୃଢ଼ତାର ସହ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିବାହର 7 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ଅଭିଯୋଜନକାରୀଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ଏବଂ ଏଥିରେ ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଦର୍ଶାଇ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଡାକ୍ତର ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବୟସ 34 ବର୍ଷ ବୋଲି ଆକଳନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ବିବାହ ଜାନୁଆରୀ 1993 ରେ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର 7 ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ 1985 ମସିହା ହେବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.କେ.ମିଶ୍ର, ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଡାକ୍ତର ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବୟସ ଆକଳନ କରିନାହାଁନ୍ତି ବରଂ ନିଜେ ଶବ ବ୍ୟବଛେଦ ବିବୃତିରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହାକୁ ଅଧିକ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଅଭିଯୁକ୍ତପକ୍ଷ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ତାଙ୍କୁ ଜେରା କରିନଥିଲେ ।

16. ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟର ପଠନ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ବୟାନ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସିଆର୍.ପି.ସି. ର ଧାରା 313 ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜମାନବନ୍ଦି ସମୟର ବୟାନକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ ବିବାହ ଜୁନ୍ 1989 ରେ ହୋଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ରଜ କିଶୋର ପଣ୍ଡା, ସିଆର୍.ପି.ସି. ର ଧାରା 313 ଅନ୍ତର୍ଗତ ତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷଣରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ 1985 ମସିହାରେ ବିବାହ କରିଥିଲେ (ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆରେ 1995 ବୋଲି ଭୁଲରେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି) । ଏପ୍ରିଲ୍ 1996 ରେ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିବା ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ମୃତକଙ୍କର ଏକ ପୁଅ ଅଛି, ଯିଏ ଏହି ଅଦାଲତରେ ତାଙ୍କ କଥନ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ପ୍ରାୟ 8 ବର୍ଷ ବୟସର ହୋଇଥିଲେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ସମୟରେ ଶିଶୁଟିର ବୟସ ପାଖାପାଖି 5 ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କର ବିବରଣ ଉପରେ କୌଣସି ଭରସା ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ତାଙ୍କ ବୟାନକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ ହେଉଛି ତାଙ୍କ ଶ୍ୱଶୁରଘର ଗାଁରେ 1988 ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଭୋଟର ତାଲିକାରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ନାମର ଅନୁପସ୍ଥିତି, ଯାହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ସେ ସେତେବେଳକୁ ବିବାହ କରିନଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କର

ପ୍ରମାଣର ତୁଳନା କରି, ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ଯେ ବିବାହ 1989 ମସିହାରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ, ନଥିଭୁକ୍ତ ଥିବା ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ସେହି ଯୁକ୍ତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଭଳି କିଛି ଭୁଲ ନାହିଁ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଆନ୍ତି ।

17. ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଏହି ତଥ୍ୟରୁ ଲାଭ ଉଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ବିବାହରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ନାପିତ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ସମର୍ଥନ କରିନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ନିମ୍ନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ କୁହାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ, ମୃତକଙ୍କ ଶାଶୁଘର ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଯାତନାକୁ ପ୍ରମାଣ କରୁଥିବା ଏପରି ବିପୁଳ ପ୍ରମାଣ ଲିପିବଦ୍ଧ ଥିବା ଯୋଗୁଁ, ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ଚିକିତ୍ସକ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରେ କୌଣସି ଶାରୀରିକ ଆଘାତ ମିଳି ନଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅସମ୍ଭବତା ଆହୁରି ଦେଖାଯାଇପାରେ । ତେଣୁ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.5ଙ୍କର ବୟାନ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମାଆ ଏବଂ ଭଉଣୀ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପୂର୍ବ ଦିନ ତାଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିଥିବା ମିଥ୍ୟା ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ଯୁକ୍ତି ସହିତ ଅସହମତ କାରଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ମାଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନଟ ଯୋଗ୍ୟ ଆଘାତ ହୋଇପାରେ କିମ୍ବା ହୋଇନପାରେ ।

18. ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପିତା ଏବଂ ବିବାହର ପୁରୋହିତଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷଣ ନକରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ 5 ମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟପ୍ରକାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ କଲା ଭଳି ପ୍ରମାଣକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା ଉପରେ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ ।

19. ତେଣୁ, ଏଠାରେ ପୂର୍ବରୁ କରାଯାଇଥିବା ବିଶ୍ଳେଷଣ ଏବଂ ଆଲୋଚନାର ସାରାଂଶରୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ବିଚାର କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ନଥିଭୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣର ଯଥାର୍ଥ ଗୁଣଗ୍ରହଣରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି ବୋଲି

ପାରିତ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ ।

20. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ଯୋଗ୍ୟତା ବିହୀନ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା । ଜାମିନ୍ ରେ ଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ତୁରନ୍ତ ହେପାଜତକୁ ନିଆଯାଉ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଅବଶିଷ୍ଟ ଭାଗ ଭୋଗିବା ପାଇଁ ଜେଲ୍ ପଠାଯାଉ ।

ଶଶିକାନ୍ତ ମିଶ୍ର,
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ,
30 ଅଗଷ୍ଟ, 2023/ଦୀପକ

HIGH COURT
ORISSA

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ : ସୁଶ୍ରୀ ଲୋପାମୁଦ୍ରା ମହାନ୍ତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ